

האומות המאוחדות

התנאי הקטן

חמש עשרה פעמים משך המש עשרה השנים האחרונות ניסתה סין להתקבל כחברה לארגון האומות המאוחדות. מעולם לא זכתה במספר הקולות הדרוש, אבל בשנה שעברה זכתה בהישג גדול: 47 אומות הצביעו בעד ו-47 הצביעו נגד קבלתה לאו"ם.

גם לו היתה זוכה בקול אחד נוסף, ולרוב, לא היה עוזר לה הדבר, כי הרוב הדרוש לקבלה כחברה באו"ם הוא רוב של שני שלישים. אבל גם תוצאה זאת היתה פגיעה רצינית ביוקרה של ארצות-הברית, המרכיב את ההתנגדות לקבלת סין לאו"ם.

פתח תקווה? השנה החליטו האמריקאים להקדים תרופה למכה, מתכננים צעד קיצוני: הם עצמם ימליצו על קבלת סין. אבל, בתנאי קטן — שגם פורמוזה, הידועה יותר כסין הלאומנית, תשמור על חברותה באו"ם.

האמריקאים סבורים כי סין לא תסכים לעקרון של שני סין באו"ם, וכך יצליחו להימנע ממפלה מדינית בהצבעה ולזכות ב"אי-כניסתה של סין לארגון הבינלאומי."

מאידך, אם יסכימו הסינים לשבת באו"ם עם הפורמוזאים הרי הדבר ישמח את לב האמריקאים במידה לא פחותה. יהיה זה פתח תקוה ליחסים חדשים בין שתי מעצמות העל.

המועדון האטומי

כיצר מבשלים דיסה

עשרים שנה אחר הירושימה ונאגאסאקי עדיין רוב היפאנים חסידים אמיתיים של שלום עלי אדמות ודוגלים בפירוק מוחלט של הנשק הגרעיני. אולם המימשל היפאני מציאותי יותר, וחושב על כל האפשרויות.

לא מפליאה לכן תשומת-הלב שעורר הגילוי, כי באחד השבועות הקרובים תשלח יפאן טיל שיכניס למסלול לחיץ של ממש, בעל משקל של 360 קילוגרם.

טיל שהוא בעל עוצמה מספקת לשלח לחיץ מעין זה יכול להפוך, אחר טיפול קל, לטיל באליסטי ביניבשתי. ואם כי ליפאן כרגע רק כור גרעיני נסיוני אחד הרי כבר תכננה כל אחת מתשע חברות החשמל הגדולות במדינה את בניינה של כור, למטרות ניסוי שונות.

במטבח הבטחוניסטי. ועם עשרה כורים כבר אפשר לעשות משהו.

כי הבטחוניסטים של יפאן אינם טיפשים. הם אינם מעוניינים להגדיל את כוחות היגנה שלהם, המצויידים בנשק מקובל, מעבר למינימום יעיל. הם מעדיפים להכין מלאי של חומר גלם גרעיני, ממנו אפשר, ב"שעת הצורך, לבשל דיסה של ממש.

דיסה, העלולה לגלוש, לדעת עיתונאים יפאניים, תוך עשר שנים ולהשתפך עם שש, שבע מאות פצצות אטום קטנות. מן הסוג שהוטלו על יפאן באוגוסט 1945.

ארצות-הברית

חבל על החבל

הרכה נכתב ב-25 השנים האחרונות על סבלם של הניסאי (חורז עם כיסי, במובן הביסטים שלי). היו אלה אורחים אמריקאיים, ילידי יפאן או בניהם של ילידי יפאן, שפגשו על-ידי שלטונות הבטחון האמריקאיים, למחרת ביוון פירל הארבור, ממקומות מגוריהם, והועברו למחנות ריכוז, מחשש למעשי בגידה בעת פלישה יפאנית אפשרית לחוף המערבי של ארצות-הברית.

החשש לאינאמנותם של הניסאי הופרך והם הצטיינו במאמץ המלחמתי ובחזית אירופה (כי אלה שהתנדבו, ממחנות הי ריכוז, לשירות צבאי, לא הורשו לשרת בחזית היפאנית). לעומת זאת ניצלו הי שכנים הלבושים את ההודמנות, בזוו את רכוש הניסאי ותפשו את עמדותיהם הכלכליות.

ואם כי זכו הניסאי, אחר המלחמה, ב"פיצויים כספיים חלקיים, הודה רק השבוע אחד האחראים לסבלותיהם על טעותו. הצהיר תום קלארק, שופט בית-המשפט העליון של ארצות-הברית, ומי שהיה התובע הכללי (שר המשפטים) בשנים 1945-1949: "עשיתי הרבה שגיאות בחיי, אבל יש שתיים עליהן אני מודה בפומבי. השגיאה האחת היא פינוי היפאנים... הם היו אמנם ממוצא זר, אבל הם היו אזרחי, אזרחים אמריקאים."

הכינו לשבת

כיבוד לאורחים

מעדן לבני הבית

מלאי חבילות גלידה

רולדות-קסטות וחבילות בטעמים:

וניל — שוקו — שוקו וניל — מוקה — וניל פירות וניל קקאו — וניל מוקה — וניל תות

הצעה מיוחדת: גלידה פרווה!

ב'אורטיק' ב'הדרתיק'